

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.12.2010
KOM(2010) 794 slutlig

2010/0380 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Motiv och syfte

Syftet med detta förslag är att uppdatera förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 för att anpassa dem till ändringar i medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet och till förändringar på det sociala området som påverkar samordningen av de sociala trygghetssystemen.

I detta förslag ingår också förslag från administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen (nedan kallad *administrativa kommissionen*) som, i enlighet med artikel 72 f i förordning (EG) nr 883/2004, syftar till att förbättra och modernisera regelverket.

Ändringarna i detta förslag syftar till att garantera rättslig trygghet för berörda parter.

Allmän bakgrund

Detta förslag gäller en regelbunden uppdatering av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. Syftet är att se till att EU-samordningen av de nationella sociala trygghetssystemen fungerar korrekt. Förslaget återspeglar nationella lagstiftningsändringar och den senaste utveckling när det gäller rörlighet över gränserna som påverkar samordningen av de sociala trygghetssystemen.

Gällande bestämmelser

De gällande bestämmelserna återfinns i förordning (EG) nr 883/2004 (senast ändrad genom förordning (EG) nr 988/2009) och i förordning (EG) nr 987/2009.

Förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 måste anpassas för att ta hänsyn till utvecklingen av nationell lagstiftning och till de förändringar som skett på det sociala området som påverkar samordningen av de sociala trygghetssystemen. Dessutom har administrativa kommissionen lagt fram förslag om förbättringar av samordningssystemet. Dessa förslag och andra tekniska anpassningar av texten ingår i detta förslag. Genom detta förslag uppdateras och ändras också hänvisningarna till den nationella lagstiftningen i vissa bilagor till förordningarna.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Ej tillämpligt.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER

Samråd med berörda parter

²¹¹ *Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil*

Medlemsstaterna har uppmanats att lägga fram förslag till diverse ändringar av förordningarna under 2010. Administrativa kommissionen har dessutom begärt ändringar för att uppdatera och förtydliga förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

De förslag som ansågs vara förenliga med EU-lagstiftningen och som godkänts av administrativa kommissionen har förts in i detta förslag.

221 Berörda fackområden

Samordning av de sociala trygghetssystemen.

222 Metoder

Diskussioner har förts vid två möten i administrativa kommissionen under 2010. Vid behov har också ytterligare diskussioner förts med företrädare för de berörda medlemsstaterna i administrativa kommissionen, särskilt för att klargöra detaljerna i den nationella lagstiftningen.

223 De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Administrativa kommissionen och företrädare för de berörda medlemsstaterna.

2249 Sammanfattning av synpunkter som inkommit och beaktats

Inga potentiellt allvarliga risker med oåterkalleliga konsekvenser har nämnts.

En överenskommelse har nåtts i administrativa kommissionen om att uppdatera, komplettera och förbättra bestämmelserna samt att uppdatera vissa poster för medlemsstaterna i bilagorna till förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009.

226 Offentliggörande av experternas synpunkter och förslag

Inga.

Konsekvensanalys

Från och med den 1 maj 2010 tillämpas de två nya förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 om samordning av de sociala trygghetssystemen i samtliga EU-länder. De nya förordningarna om social trygghet är resultatet av tio års förhandlingar mellan medlemsstaterna. Behovet av en modernisering uppkom bland annat med anledning av förändringar i nationell lagstiftning och av EU-domstolens rättspraxis.

Medlemsstaterna ändrar ofta sin nationella lagstiftning om social trygghet. Hänvisningarna till nationell lagstiftning i EU-lagstiftningen om samordning av de sociala trygghetssystemen kan därför bli inaktuella, vilket leder till osäkerhet om den juridiska situationen för berörda parter när de tillämpar förordningarna.

Hänvisningarna i förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 behöver därför uppdateras så att de korrekt återspeglar ändringarna av den nationella lagstiftningen och förändringarna på det sociala området. Förordningarna kan bara uppdateras genom en förordning.

Ett av huvudsyftena med de moderniserade samordningsbestämmelserna är förenkling. En förenkling innebär att förordningarna blir lättare att tolka samtidigt som eventuella skilda uppfattningar kan undvikas. För att se till att de förenklade bestämmelserna fullt ut tillvaratar enskilda personers rättigheter behöver vissa bestämmelser ändras, särskilt i fråga om tillämplig lagstiftning och förmåner vid arbetslöshet. I bestämmelsen om fastställande av tillämplig lagstiftning när en person arbetar i två eller flera medlemsstater kommer kriteriet ”väsentlig del av sitt arbete” att utvidgas och begreppet ”har sitt säte eller har sin verksamhet” att preciseras. Det behövs ändringar när det gäller förmåner vid arbetslöshet för att nå en tillfredsställande lösning för de fall då en egenföretagare har omfattats av arbetslöshetsförsäkringen i den medlemsstat där han eller hon senast bedrev verksamhet, men återvänder till sin bosättningsmedlemsstat, där det saknas arbetslöshetsförsäkring för egenföretagare.

Under de senaste åren har arbetstagarnas rörlighet i ökad utsträckning skett enligt nya mönster. Nya strukturer för tillhandahållande av arbetskraft kan noteras bl.a. inom luftfartssektorn, där företagen tillhandahåller sina tjänster från s.k. ”stationeringsorter” i olika medlemsstater. Kommissionen överväger att under 2011 utarbeta ett dokument om nya mönster för rörlighet mot bakgrund av rätten till fri rörlighet för arbetstagare och social trygghet, där man kommer att redovisa de särskilda åtgärder kommissionen måste vidta för att bättre kunna tillgodose behoven för olika typer av migrerande arbetstagare. Utan att föregripa detta dokument anser emellertid kommissionen att det redan nu är lämpligt att definiera begreppet ”säte eller verksamhetsställe” för luftfartspersonal för att bistå institutionerna med att fastställa var sätet eller verksamhetsstället är beläget och för att underlätta tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 inom denna sektor. Det är här särskilt betydelsefullt att begreppet ”stationeringsort” redan har definierats i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1899/2006 av den 12 december 2006 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3922/91 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart, och redan används inom den sektorn.

Förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 har tillämpats sedan den 1 maj 2010, men återspeglar medlemsstaternas lagstiftning per den 26 januari 2004 (förordning (EG) nr 883/2004) respektive per den 17 december 2008 (förordning (EG) nr 987/2009). Det ligger i medborgarnas intresse att förordningarna uppdateras inom skälig tid efter det att ändringar har gjorts i medlemsstaternas nationella lagstiftning. Bara förordningar som har uppdaterats i överensstämmelse med nationell lagstiftning och vars bestämmelser är tydliga och fullständiga kan garantera öppenhet och trygghet för berörda parter och ge full trygghet för personer som flyttar mellan olika länder.

Detta förslag underlättar samordningen av medlemsstaternas sociala trygghetssystem och bidrar till att skydda de personer som flyttar mellan olika EU-länder. De flesta ändringar har föreslagits av medlemsstaterna och administrativa kommissionen. Förslaget till förordning om ändring av de befintliga bestämmelserna förväntas inte medföra någon större förändring av arbetsbördan eller kostnaderna i förhållande till den nuvarande samordningen på socialförsäkringsområdet för institutionerna, förvaltningarna, arbetstagarna, arbetsgivarna eller de icke-förvärvsarbetande.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Syftet med detta förslag är att komplettera, förtydliga och uppdatera vissa bestämmelser i förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 för att anpassa dem till ändringar i medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet och till de förändringar som skett när det gäller rörlighet som påverkar samordningen av de sociala trygghetssystemen. Ändringarna kommer att underlätta en effektiv tillämpning av EU-lagstiftningen om samordning av de sociala trygghetssystemen och förbättra skyddet för enskilda personer som flyttar inom EU.

Rättslig grund

Artikel 48 i EUF-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen gäller utom där förslaget avser ett område där EU är ensam behörig.

Förslagets syften kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva av följande skäl:

Enligt artikel 48 i EUF-fördraget ska EU svara för samordning inom området social trygghet. EU-åtgärder är nödvändiga för att garantera att den rätt till fri rörlighet som föreskrivs i EUF-fördraget ska kunna utövas i full utsträckning. Utan denna samordning riskerar den fria rörligheten att bli enbart en chimär, eftersom medborgarna skulle vara mindre benägna att utnyttja denna rätt om det i praktiken innebär att de går miste om socialförsäkringsrättigheter som intjänats i en annan medlemsstat. EU-lagstiftningen om social trygghet är inte avsedd att ersätta de olika nationella systemen. Det bör betonas att den förordning om ändring av bestämmelserna som föreslås inte är en harmoniseringsåtgärd och att den inte går längre än vad som krävs för en effektiv samordning. Förslaget syftar i huvudsak till att uppdatera de befintliga reglerna för samordning så att de återspeglar ändringar i den nationella lagstiftningen och de förändringar som blivit nödvändiga på grund av de sociala förhållandena. Det ska också komplettera och förbättra bestämmelserna i förordningarna för att tillvarata enskilda personers rättigheter när de flyttar inom EU.

Även om förslaget i huvudsak grundas på bidrag från medlemsstaterna, skulle medlemsstaterna inte kunna anta sådana bestämmelser på nationell nivå utan att de skulle riskera att stå i strid med förordningarna. Det är därför nödvändigt att se till att bestämmelserna i förordningarna med deras bilagor anpassas på ett sådant sätt att de kan tillämpas effektivt inom EU.

Samordningen av de sociala trygghetssystemen inriktas på sådana situationer där flera länder är inblandade och där ingen medlemsstat kan agera ensam. EU-lagstiftningen om samordning ersätter många befintliga bilaterala konventioner. På så sätt förenklas samordningen av sociala trygghetsfrågor för medlemsstaterna samtidigt som EU-medborgare som är försäkrade enligt nationell lagstiftning om social trygghet garanteras likabehandling.

Förslagets mål kan bättre uppnås med EU-åtgärder av följande skäl:

Samordning av de sociala trygghetssystemen är meningsfull endast på EU-nivå. Målet är att se till att samordningen fungerar effektivt i alla medlemsstater. Samordningen bygger på och motiveras av den fria rörligheten för personer inom EU.

Det finns inga kvalitativa indikatorer, men förordningarna berör alla EU-medborgare som av olika anledningar flyttar inom EU.

Förslaget är en ren samordningsåtgärd som bara kan vidtas på EU-nivå. Medlemsstaterna kommer även fortsättningsvis att ha ansvaret för att utforma och finansiera sina egna system för social trygghet.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

I förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 föreskrivs detta slags åtgärd, eftersom en förordning bara kan ändras genom en förordning. Åtgärden berör inte själva systemet för samordningen. Medlemsstaterna kommer även fortsättningsvis själva att ha ansvaret för att utforma och finansiera sina egna system för social trygghet.

Förslaget gör det lättare för medlemsstaterna och deras institutioner att samordna de sociala trygghetssystemen och syftar till att skydda enskilda personer som flyttar inom EU genom en uppdatering av vissa bestämmelser i förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 samt vissa bilagor till förordning (EG) nr 883/2004. De ändrade bestämmelserna bygger i huvudsak på förslag från medlemsstaterna, vilket innebär att de eventuella ekonomiska och administrativa bördorna minimeras och står i proportion till det ovannämnda målet. Utan denna uppdatering av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 skulle de ekonomiska och administrativa bördorna sannolikt bli större, eftersom bestämmelserna inte skulle tillgodose nya behov i medlemsstaterna.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Det finns inga andra alternativ, eftersom en förordning bara kan ändras genom en förordning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget.

5. VALFRIA DELAR

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och Schweiz

Den föreslagna akten är av betydelse för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och för Schweiz och bör därför utvidgas till att även omfatta EES-området och Schweiz.

Kommentarer till de enskilda artiklarna

Artikel 1

Artikel 1 gäller ändringar av förordning (EG) nr 883/2004.

A. Ändring av artikel 9

1. Ändring av artikel 9.1

I artikel 9.1 bör hänvisningen till artikel 1 *led l* i stället lyda ”artikel 1 led l” (ö.a. påverkar inte den svenska versionen). Anmälan av en avtalsbestämmelse i enlighet med artikel 1 led l andra stycket ska göras separat, och är en förutsättning för den förklaring som ska göras i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 883/2004.

2. Ändring av artikel 9.2

Artikel 9.2 i förordning (EG) nr 883/2004 bör ändras så att den stämmer överens med artikel 71.2 andra stycket i samma förordning.

B. Ändring av artikel 12.1

Den ändring som föreslås klargör att en utsänd person inte kan ersättas med en annan *utsänd* person efter det att den första personens utsändningsperiod har löpt ut. Ordet ”utsänd” saknas här av misstag.

C. Ändring av artikel 13.1

Enligt den nuvarande lydelsen i artikel 13.1 gäller inte villkoret ”en väsentlig del” av arbetet när en person arbetar i två eller flera medlemsstater för olika företag eller arbetsgivare. Detta överensstämmer inte med syftet när detta förhandlades fram i rådet, särskilt inte i de fall då det arbete som utförs i bosättningsmedlemsstaten är relativt obetydlig. Syftet med denna ändring är att klargöra att villkoret en ”väsentlig del” av arbetet också gäller en person som normalt arbetar för olika företag eller arbetsgivare i två eller flera medlemsstater. När villkoret en ”väsentlig del” av arbetet inte är uppfyllt i bosättningsmedlemsstaten ska den tillämpliga lagstiftningen vara lagstiftningen i den andra medlemsstat där företaget/företagens eller arbetsgivarens/arbetsgivarnas säte eller verksamhetsställe är beläget. Om det inte är möjligt att ange en medlemsstat där sätet eller verksamhetsstället är beläget, t.ex. när två eller flera arbetsgivare är etablerade i två olika medlemsstater utanför bosättningsmedlemsstaten, ska bosättningsmedlemsstatens lagstiftning tillämpas. Ändringen syftar till att undvika manipulering av den tillämpliga lagstiftningen samtidigt som principen och förenkling och pragmatism följs.

D. Ändring av artikel 36.2a

Artikel 36.2a i förordning (EG) nr 883/2004 bör ändras så att den tillämpas på samma personer som övriga delar av avdelning III kapitel 2 i förordning (EG) nr 883/2004 och artikel 26.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 987/2009, som gäller samma fråga avseende förmåner vid sjukdom, förmåner vid moderskap och likvärdiga förmåner vid faderskap.

E. Ändring av artikel 65.5

Ändringen gäller situationer då en egenföretagare har omfattats av arbetslöshetsförsäkringen i den medlemsstat där han eller hon senast bedrev verksamhet, och som vid arbetslöshet återvänder till sin bosättningsmedlemsstat som saknar arbetslöshetsförsäkring för egenföretagare.

Ansvaret för utbetalningen av arbetslöshetsförmånerna kan då inte (till skillnad från för anställda) föras över från den medlemsstat där personen senast bedrev verksamhet till bosättningsmedlemsstaten, eftersom det i den senare medlemsstatens lagstiftning inte föreskrivs några arbetslöshetsförmåner för egenföretagare. Enligt artikel 65 har emellertid de

personer som omfattas av den bestämmelsen rätt att när de blir arbetslösa återvända till sina bostättningsstater och söka arbete där. Detta har bekräftats genom EU-domstolens rättspraxis (se EU-domstolens domar avseende artikel 71 i förordning (EEG) nr 1408/71, som motsvarar den nya artikel 65 i förordning (EG) nr 883/2004, t.ex. målen C-454/93 *Van Gestel*, REG 1995, s. I-1707, punkterna 58 och 87, *Rebmann*, REG 1988, s. 3467). Tanken bakom bestämmelsen i denna artikel är att dessa personer har de största utsikterna att kunna återvända till arbetsmarknaden i sina bostättningsmedlemsstater, eftersom de har en nära anknytning till den staten. Deras rätt till sociala förmåner ska därför inte begränsas, särskilt inte i de fall då förmånerna utgör en motprestation till de avgifter de har betalat (mål C-228/07, *Petersen*, REG, 2008, s. I-6989). Europadomstolen för mänskliga rättigheter har dessutom funnit att arbetslöshetsförmåner som är kopplade till avgifter till en fond för försäkring mot arbetslöshet ska betraktas som en pekuniär rätt i enlighet med artikel 1 i protokoll nr 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (*Gaygusuz mot Österrike*).

F. Ändring av artikel 71.2

Vid diskussioner i administrativa kommissionen har behovet av att klargöra röstningsförfarandet i administrativa kommissionen framkommit. Det röstningsförfarande som föreslås återspeglar den nya utvecklingen efter Lissabonfördraget, särskilt den nya artikel 48 i EUF-fördraget.

Artikel 2

Artikel 2 gäller ändringar av förordning (EG) nr 987/2009.

A. Ändring av artikel 6.1

Ordalydelsen i denna artikel har anpassats till överenskommelsen i rådet. I artikel 6.1 b klargörs nu att lagstiftningen i bostättningsmedlemsstaten inte kan tillämpas provisoriskt om den berörda personen inte är anställd eller utövar verksamhet i bostättningsmedlemsstaten.

B. Ändring av artikel 14.5

Genom ändringen klargörs att ett marginellt arbete och en biverksamhet som utförs under kort tid och ger en obetydlig inkomst inte ska beaktas vid fastställandet av tillämplig lagstiftning på grundval av avdelning II i förordning (EG) nr 883/2004. Arbetet i sig är dock fortfarande av betydelse för tillämpningen av den nationella lagstiftningen om social trygghet. Om det marginella arbetet medför anslutning till socialförsäkringen ska avgifter betalas till den behöriga medlemsstaten för alla inkomster av allt arbete.

Ändringen har följande två syften:

- 1) Att förenkla den gällande bestämmelsen genom att låta åtskillnaden mellan ”samtidiga” eller ”växlande” anställningar utgå och därmed öka den rättsliga tryggheten för personer som utför ett faktiskt och genuint förvärvsarbete i en medlemsstat och samtidigt bara marginellt arbetar i en annan medlemsstat.
- 2) Att undvika eventuellt missbruk av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i förordning (EG) nr 883/2004.

C. Införande av artikel 14.5a

Genom denna ändring säkerställs att innebörden av ”säte eller verksamhetsställe” tillämpas i enlighet med EU-domstolens rättspraxis och annan EU-lagstiftning. Ändringen utgör en första del av fler aspekter som administrativa kommissionen ska fastställa.

För luftfartspersonal ska ”sätet eller verksamhetsstället” vara ”stationeringsorten”. Begreppet ”stationeringsort” är etablerat och används redan inom denna sektor. Det har redan definierats i förordning (EEG) nr 3922/91, vilket underlättar och motiverar dess användning för samordningen av de sociala trygghetssystemen. Hänvisningen till ”stationeringsort” för luftfartspersonal påverkar inte principen om att varje persons enskilda situation ska granskas separat på grundval av objektiv information för att fastställa vilken lagstiftning som ska tillämpas på grundval av avdelning II i förordning (EG) nr 883/2004.

D. Ändring av artikel 15.1

Genom denna ändring anpassas texten i artikeln till den slutliga överenskommelsen vid den andra behandlingen i Europaparlamentet i medbeslutandeförfarandet för antagandet av förordning (EG) nr 987/2009, dvs. att den berörda personen ska informeras om tillämplig lagstiftning vid utsändning.

E. Ändring av artikel 54.2

Genom denna ändring rättas ett misstag som skedde vid språkgranskningen i rådet och den ursprungliga innebörden av bestämmelsen återges.

F. Införande av artikel 55.7

En ny punkt förs in för tillämpningen av förfarandet för export av förmåner på samma sätt som i de situationer som omfattas av den nya artikel 65.5 b i förordning (EG) nr 883/2004, utom när det gäller bestämmelsen om tidsbegränsning av den rätt till förmåner som avses i artikel 55.1 c i förordning (EG) nr 987/2009.

G. Ändring av artikel 56.2

Texten måste ändras för att reglera situationer då en person som omfattas av den nya artikel 65.5 b i förordning (EG) nr 883/2004, som en kompletterande åtgärd, också registrerar sig hos arbetsförmedlingen i den stat där han eller hon senast arbetade.

I sådana fall bör det vara skyldigheterna och arbetssökandet i den stat där förvärvsarbete senast utfördes som ska avgöra att det är den staten som i första hand ska utge förmånerna till personen. Den nya ordalydelsen ger prioritet åt skyldigheterna och arbetssökandet i den stat som utger förmånerna och uppväger de negativa konsekvenserna av att kraven inte uppfylls i den andra medlemsstaten.

Bilagor

A. Ändring av bilaga X till förordning (EG) nr 883/2004

I bilaga X förtecknas särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner. I avsnittet ”NEDERLÄNDERNA” kommer ”lagen om bistånd vid arbetsoförmåga för unga funktionshindrade av den 24 april 1997 (Wajong)” att ersättas med ”lagen om arbets- och anställningsstöd för unga personer med funktionsnedsättning av den 24 april 1997 (Wet Wajong).

Precis som den tidigare lagen ges inkomststöd genom den nya lagen till unga personer med funktionsnedsättning som på grund av sin funktionsnedsättning har begränsade möjligheter att arbeta och vars inkomster är lägre än den lagstadgade minimilönen. Unga personer med funktionsnedsättning som uppfyller vissa villkor kan få inkomststöd som komplement till sin inkomst upp till nivån för den lagstadgade minimilönen, om den inkomst de har av arbete är lägre än 75 % av den lagstadgade minimilönen. Inkomtskyddet kan också ges till unga personer med funktionsnedsättning som studerar och behöver ekonomiskt bidrag samt till unga personer som inte alls kan arbeta, dvs. personer med en fullständig och permanent arbetsoförmåga.

Denna nya post för Nederländerna har granskats av administrativa kommissionen och inkomststödet ansågs vara en särskild icke avgiftsfinansierad kontantförmån i den mening som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 883/2004.

I avsnittet "FÖRENADE KUNGARIKET" kommer en ny särskild icke avgiftsfinansierad kontantförmån att tas upp, nämligen inkomstbaserat sysselsättningsstöd och bistånd (ESA(IR)).

ESA (IR) ska främst garantera en minimiinkomst för försörjning mot bakgrund av den ekonomiska och sociala situationen i Förenade kungariket. Det inkomstbaserade stödet kan betalas ut om en persons avgiftsinbetalningshistorik eller ekonomiska situation är sådan att inga eller otillräckliga avgifter för sysselsättningsstöd och bistånd betalas in.

Administrativa kommissionen ansåg att ESA (IR) skulle betraktas som en särskild icke avgiftsfinansierad kontantförmån i den mening som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 883/2004 och kunde tas upp i bilaga X till den förordningen.

I avsnittet "FÖRENADE KUNGARIKET" kommer också "inkomststöd" att utgå ur bilagan. Införandet av nya behovsprövade förmåner (*Jobseeker's Allowance, Employment and Support Allowance and State Pension Credit*) för särskilda riskgrupper medför att inkomststödet har blivit en begränsad förmån för stöd till försörjning som utges till personer med ingen eller mycket låg inkomst. Eftersom socialt bistånd inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 883/2004 ska inkomststödet utgå ur förteckningen.

B. Ändring av bilaga XI till förordning (EG) nr 883/2004

1. Ändring av avsnittet "NEDERLÄNDERNA"

Genom den nya posten i punkt 1 h utvidgas rätten till vårdförmåner under en vistelse i Nederländerna för en pensionstagare och dennes familjemedlemmar som är försäkrade enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat samtidigt som en tilläggsförmån beviljas för pensionstagare och deras familjemedlemmar i fråga om förmåner vid sjukdom.

Punkt 1 g kan utgå, eftersom den ersättning som där avses har ersatts med en obligatorisk självrisk i det nederländska sjukförsäkringssystemet.

Övriga ändringar i bilaga XI gäller språkliga ändringar för överensstämmelse med hänvisningarna till den nederländska lagstiftningen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 48,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 behöver anpassas för att beakta ändringar av lagstiftningen i vissa medlemsstater och för att garantera rättslig trygghet för berörda parter.
- (2) Relevanta förslag har mottagits från administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen. Förslagen gäller samordningen av de sociala trygghetssystemen för att förbättra och modernisera regelverket. De förslag som godtagits har införts i detta förslag.
- (3) Förändringar på det sociala området kan påverka samordningen av de sociala trygghetssystemen. För att dessa förändringar ska återspeglas föreslås ändringar när det gäller fastställandet av tillämplig lagstiftning och förmåner vid arbetslöshet.
- (4) I de fall då en person arbetar i två eller flera medlemsstater bör det klargöras att det villkor som rör utövande av en ”väsentlig del av sitt arbete” i den mening som avses i artikel 13.1 i förordning (EG) nr 883/2004 också gäller personer som arbetar för olika företag eller arbetsgivare.
- (5) Mångfalden och förändringen av villkoren för utövande av förvärvsarbete innebär att situationen för arbetstagare som ofta flyttar måste beaktas. Nya strukturer för

---

¹ EUT C , , s . .

tillhandahållande av arbetskraft framträder nu tydligt, bland annat inom luftfartssektorn. Att koppla tillämplig lagstiftning för luftfartspersonal till den medlemsstat där det företag eller den arbetsgivare där personalen är anställd har sitt säte eller verksamhetsställe är bara ändamålsenligt när det finns en tillräckligt nära anknytning till sätet eller verksamhetsstället. För luftfartspersonal anses det lämpligt att hänvisa till ”stationeringsorten” för att specificera begreppet ”säte eller verksamhetsställe” vid tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004.

- (6) Artikel 65.5 i förordning (EG) nr 883/2004 bör ändras för att garantera att egenföretagare får förmåner enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten så att de får de bästa utsikterna till återintegrering på arbetsmarknaden i sin bosättningsmedlemsstat när de återvänder dit.
- (7) Förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 9.1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska till Europeiska kommissionen skriftligen anmäla de förklaringar som görs i enlighet med artikel 1 led 1, den lagstiftning och de system som avses i artikel 3, de konventioner som ingåtts och som avses i artikel 8.2 och de minimibelopp som avses i artikel 58 samt ändringar i sak som företas senare.”

2. Artikel 9.2 ska ersättas med följande:

”2. Dessa anmälningar ska årligen överlämnas till Europeiska kommissionen och offentliggöras på erforderligt sätt.”

3. Artikel 12.1 ska ersättas med följande:

”1. En person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet i den medlemsstaten ska, när arbetsgivaren sänder ut personen för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat, fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte sänds ut för att ersätta någon annan utsänd person.”

4. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

”1. En person som normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater ska

a) om han utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstaten, omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, eller

b) om han inte utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstat där han är bosatt,

i) omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där företagets eller arbetsgivarens säte eller verksamhetsställe är beläget, om han är anställd av ett företag eller en arbetsgivare, eller

ii) omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där företagets eller arbetsgivarens säte eller verksamhetsställe är beläget utanför den medlemsstat där han är bosatt, om han är anställd av två eller flera företag eller arbetsgivare och minst ett av dessa företag har sitt säte eller verksamhetsställe i en enda medlemsstat utanför den medlemsstat där han är bosatt, eller

iii) omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, om han är anställd av två eller flera företag eller arbetsgivare som har sina säten eller verksamhetsställen i olika medlemsstater utanför den medlemsstat där han är bosatt.”

5. Artikel 36.2a ska ersättas med följande:

”2a. Den behöriga institutionen får inte vägra att bevilja tillståndet enligt artikel 20.1 för en försäkrad person som har råkat ut för ett olyckfall i arbetet eller ådragit sig en arbetssjukdom och som har rätt till förmåner som ska betalas av den institutionen, om den vård som är lämplig med hänsyn till personens hälsotillstånd inte kan ges i den medlemsstat där personen är bosatt inom den tid som är medicinskt försvarbar med hänsyn till personens aktuella hälsotillstånd och sjukdomens sannolika förlopp.”

6. Artikel 65.5 ska ersättas med följande:

”5.

- (a) Om inte annat anges i led b, ska den arbetslösa person som avses i punkt 2 första och andra meningarna erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt som om han hade omfattats av den lagstiftningen under sitt senaste arbete som anställd eller sin senaste verksamhet som egenföretagare. Förmånerna ska utges av institutionen på bosättningsorten.
- (b) Om bosättningsmedlemsstatens lagstiftning saknar arbetslöshetsförsäkring för egenföretagare ska den arbetslösa person som avses i punkt 2 första och andra meningarna och som omfattades av arbetslöshetsförsäkringen i den medlemsstat där han senast bedrev verksamhet som egenföretagare erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den senare medlemsstaten.
- (c) En arbetstagare som inte är gränsarbetare och som har fått förmåner på bekostnad av den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning arbetstagaren senast omfattades av ska dock, vid återkomsten till bosättningsmedlemsstaten, till att börja med få förmåner i enlighet med artikel 64, varvid förmånerna enligt led a ska hållas inne för den period arbetstagaren fick förmåner enligt den lagstiftning som han senast omfattades av.”

7. Artikel 71.2 ska ersättas med följande:

”2. Administrativa kommissionens arbetsordning ska fastställas genom överenskommelse mellan dess ledamöter.

I alla andra fall ska administrativa kommissionen fatta beslut med kvalificerad majoritet i enlighet med bestämmelserna i fördragen.

Beslut om de tolkningsfrågor som avses i artikel 72 a ska offentliggöras på erforderligt sätt.”

8. Bilagorna X och XI ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 987/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led b ska ersättas med följande:

”b) Lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten, om den berörda personen är anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater samt utövar en del av sin verksamhet i den medlemsstaten, eller om personen varken är anställd eller egenföretagare.”

b) Led c ska ersättas med följande:

”c) I övriga fall, lagstiftningen i den medlemsstat vars tillämpning först begärdes om personen är anställd eller bedriver verksamhet i två eller flera medlemsstater.”

2. Artikel 14.5 ska ersättas med följande:

”5. När artikel 13.1 i grundförordningen tillämpas, ska en person som ”normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater” avse en person som samtidigt eller omväxlande har en eller flera separata anställningar hos samma företag eller arbetsgivare eller hos olika företagare eller arbetsgivare i två eller flera medlemsstater, med undantag av marginella anställningar.”

3. I artikel 14 ska följande punkt läggas till som punkt 5a:

”5a. När avdelning II i grundförordningen tillämpas, ska ”säte eller verksamhetsställe” avse det säte eller verksamhetsställe där företagets väsentliga beslut fattas och där dess centrala förvaltningsfunktioner utförs.

För luftfartspersonal som utför tjänster som rör passagerar- eller godsbefordran ska ”sätet eller verksamhetsstället” enligt definitionen i avdelning II i grundförordningen vara ”stationeringsorten” enligt definitionen i bilaga III till rådets förordning (EEG) nr 3922/91² om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart.”

4. I artikel 15.1 ska andra meningen ersättas med följande:

”Den institutionen ska till den berörda personen utfärda det intyg som avses i artikel 19.2 i tillämpningsförordningen och ska utan dröjsmål göra information om den lagstiftning som enligt artikel 11.3 b eller artikel 12 i grundförordningen ska tillämpas på den berörda personen tillgänglig för den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där arbetet som anställd utförs eller verksamheten bedrivs.”

5. Artikel 54.2 ska ersättas med följande:

---

² EGT L 373, 31.12.1991, s. 4.

”2. När artikel 62.3 i grundförordningen tillämpas ska den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning den berörda personen omfattades av under sin senaste period av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, på begäran av institutionen på bosättningsorten utan dröjsmål förse den institutionen med alla uppgifter som den kan få fram i den medlemsstat där institutionen är belägen och som behövs för beräkningen av arbetslöshetsförmånerna, särskilt lön eller förvärvsinkomst.”

6. I artikel 55 ska följande punkt läggas till som punkt 7:

”7. Punkterna 1–6 ska även tillämpas på de personer som avses i artikel 65.5 b i grundförordningen, med undantag av punkt 1 c i denna artikel.”

7. Artikel 56.2 ska ersättas med följande:

”2. Om det enligt tillämplig lagstiftning i den berörda medlemsstaten krävs att den arbetslösa personen fullgör vissa skyldigheter och/eller vidtar vissa åtgärder för att söka arbete, ska de skyldigheter och/eller de åtgärder för att söka arbete som den arbetslösa personen ska fullgöra eller vidta i den medlemsstat som utger förmånerna äga företräde.

Det faktum att den arbetslösa personen inte har fullgjort alla de skyldigheter och/eller vidtagit alla de åtgärder som krävs i den medlemsstat som inte utger förmånerna ska inte påverka de förmåner som beviljats i den andra medlemsstaten.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i [...] den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Bilagorna X och XI till förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga X ska ändras på följande sätt:

a) I avsnittet ”NEDERLÄNDERNA” ska led a ersättas med följande:

”a) Lagen om arbets- och anställningsstöd för unga personer med funktionsnedsättning av den 24 april 1997 (Wet Wajong)”.

b) I avsnittet ”FÖRENADE KUNGARIKET” ska

i) led c utgå,

ii) följande led läggs till som led e:

”e) Inkomstbaserat sysselsättningsstöd och bistånd (*Welfare Reform Act 2007* och *Welfare Reform Act (Northern Ireland) 2007*).”

2. Bilaga XI ska ändras på följande sätt:

Avsnittet ”NEDERLÄNDERNA” ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 1 ”Sjukvårdsförsäkring” ska led g utgå.

ii) Följande led ska läggas till som led h:

”h) Vid tillämpningen av artikel 18.1 i denna förordning ska de personer som avses i punkt 1 a ii i denna bilaga och som tillfälligt vistas i Nederländerna ha rätt till vårdförmåner enligt de försäkringsvillkor som institutionen på vistelseorten erbjuder försäkrade personer i Nederländerna, med beaktande av artiklarna 11.1, 11.2, 11.3 och 19.1 i lagen om sjukvårdsförsäkring (*Zorgverzekeringswet*), samt till de vårdförmåner som föreskrivs enligt den allmänna lagen om särskilda sjukvårdskostnader (*Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten*).”

iii) I punkt 2 ska ”den nederländska lagen om allmän ålderspension” ersättas med ”lagen om allmän ålderspension”.

iv) I punkt 2 b ska ”den lagstiftningen” ersättas med ”nämnda lagstiftning”.

v) I punkt 2 g ska ”den nederländska lagen om allmän efterlevandeförsäkring” ersättas med ”lagen om allmän efterlevandeförsäkring”.

vi) I punkt 3 ska ”den nederländska lagen om allmän efterlevandeförsäkring” ersättas med ”lagen om allmän efterlevandeförsäkring”.

vii) I punkt 3 d ska ”den lagstiftningen” ersättas med ”nämnda lagstiftning”.

viii) I punkt 4 a i första strecksatsen ska ”lagen om försäkring vid arbetsoförmåga” ersättas med ”lagen om invaliditetsförsäkring”.

ix) I punkt 4 a ii ska ”lagen om försäkring vid arbetsförmåga för egenföretagare” ersättas med ”lagen om invaliditetsförsäkring för egenföretagare”.